

Uşak 1979

– cirik · 08 Ekim 2020

...1979 tayinim Uşak , asker dönüşü öğretmen olarak atanıyorum , çocuklar daha küçük , biri kucakta biri çocuk arabasında biri yaya , hafta sonları sağa sola kuzeye güneye öylesine kısa kır gezintileri yapıyoruz Uşak sınırları içinde , bir hafta sonu merkezden dışa doğru çokhozlar dediğimiz bir alan vardı , yanı başında bir dere yatağı , o yıllarda (1982) bu dere yatağından bol su akardı , hatta yalın ayak karşıya geçer tekrar dönerdim serinlemek için , burada suya yakın bir noktada ailecek kendi başımıza piknik yapardık , küçük çarşıdan yürüyerek , bir elimizde çocuk arabası , biri kucakta çocuk ve diğer elimizde yiyeceklerimizle böyle gelirdik , ve güzel geçen bir gün olurdu , ayakkabılarımı çoraplarımı çıkarır öyle dolaşır , dereye yalın ayak girer çıkar veya oraya gelen aile çocukları ile top oynardım , bir iki defa buraya gelmiş her defasında mutlu dönmüştük , öyle ki ikindi namazı için hiç tanımadığımız bir evin kapısını çalıp çocukların ihtiyacı ve eşimin namazı için izin isterdik , Allah razı olsun öyle içten samimi karşıladılar ki namazlarımızı eda ettik çıkarken elimize bahçenin domateslerinden , köy peyniri ve yufka ekmek tutuşturmaları insani,ahlaki ve bir SAYGI SEVGİ GELENEĞİNİN inancının insanları olduğunu gösterir davranışlardı , güzel insan , güzel ahlak , cömert ve paylaşımcı bir yaklaşım görüyorduk buranın güzel insanlarından , başka bir hafta sonu çokhozları geçerek sorkun köyüne kadar uzanan yol üzeri sağda genişçe bir bahçe içinde bir ev vardı , ne güzel ocak yakmışlar sac üzerinde yufka-gözleme yapıyorlar , geçerken selam vermiş işlerinde kolaylıklar dilemiştim , meğer okulumuz öğrencilerinden birinin eviymiş , ısrarla davet ettiler , çocuklar için harika bir kır alanıydı burası , Allah razı olsun , bizi memnun etmek için ev halkı seferber olmuşlardı , çok mahcup oluyordum , kimseye yük olmak tarzımız değildi , fakat öğrenci evladımız çok koşturdu , çocuklarla ilgilenmekten sofrayı açmaktan hayli yoruldu , bir şaka latife yapmam gerekiyordu , sözlü ders notunu bugün gösterdiği performans ve eksiksiz hazırlanan sofranın sunumu için vereceğimi söylemem herkesi güldürmekle kalmadı , anne-babasının memnuniyetine sebep oluyordu , öğrencimizin sevinçli mutlu duruşu da bunu gösteriyordu , ve yenen ikramlar , arkasından içilen çaylar üzerine türk kahvesi , daha ne olsun du , harika bir hafta sonu daha geçiyordu , Allah razı olsun bu güzel insanlardan , iyi ki hafta sonları böyle dinlendirici ve mutlu güzel geçiyordu , evet hiç arabamız olmadı uzun yıllar , hem ehliyetim yoktu hem araba sürme tecrübem hem de paramız , neredeyse çok arkadaşın arabası vardı , kimseye yük olmayı gerçekten hiç istemedik , böyle biz bize daha özgür ,daha plansız , sanki daha gerçekçi oluyordu , istediğimiz saatte çıkıyor dönüyorduk , çokhozlar tarafına daha çok gelir olduk hafta sonları , buraya gelirken su deposu yolu ile gelirdik , çünkü bu tarafta doğala ekmek fırını vardı ve buradan bu nefis ekmeği almak ümidi ve isteği ile bu yöne ağırlık vermiştik , dönerken de çayın öbür tarafından şehre girerdik , diğer hafta sonları şimdiki yeni garaj mevkisi olan yerlere giderdik , buralar dikenli tarlaydı bomboş bir araziden ibaretti , zaman zaman luna park dediğimiz eğlence mekanı kurulurdu , Uşak benim bulduğum 1979-2000 yılları arasında gerçekten gelişmesini tamamlayamamış klasik bir anadolu kasabası görünümündeydi , fakat haklı gelişmesini gösterecek bir potansiyele sahip ticari ekonomik ve sosyal açıdan hareketli ve canlıydı , halkın neredeyse yarısına yakını Uşak dışından gelip yerleşen insanlarla doluydu , barışık halde el

birliğiyle yaşadıkları bu bereketli topraklar için çalışıyorlardı, benim kaldığım 1979-2000 yılları arasında özellikle tabakhane ve tekstil ve iplik , Karahallı içesinde her evin zemini tekstil tezgahları geceli gündüz çalışırdı , Eşme , halı ve kilimleri ile ileri seviyedeydi , Sivaslı bağcılık ve üzüm ürünleri ile ,Ulubey tarihsel dokuları itibari ile dikkati çekiyorlardı , Uşak merkez peluş battaniye üzerinde ciddi yatırımları olan konumdaydı şimdilerde modern ve kalkınmış ve beklenen ticari atılımı ile hak ettiği alkışı ve takdiri almıştır , bir çok samimi arkadaş ve evre edinmiş olmam yanında bu şehre öyle alışmış ve sahiplenmiştim ki beni buralı zannedenler bile vardı , hatta 2000 yılında istanbul'a tayinim çıktığı için vedalaşmaya gittiğim marangoz mehmet kula , sen buralı değil miydin ya hu..! demesi çok hoşuma gitmişti ..

17.12.2017

mustafa kaya